Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Sonet (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: ”Sonet (DK)”, i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid76444/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Trudsel

Floribella, har du seet en Plante at bedrøves,
Trække sig tilbage, harmes, naar dens Sødme røves?
Og dog troer du, at din Strenghed, at din lange Modstand,
At din Kamp, som for at værge Ungerne en Løves,
Naar jeg lokket af din Skjønhed, som en Bi af Liliens,
Sank imod dit Bryst og søgte søde Kys, behøves?
Føler du ei, denne Modstand strider mod Naturen?
Qvæler du ei Hjertets bedre Stemme, naar den øves?
Alt, hvormed en Viisdomshaand har Verden sammenslynget,
Alle Baand, som sammenholde Livets Række, kløves;
Alt, hvad Gud har foranstaltet til sin Skabnings Bedste,
For at føie Led til Led, og pryde Jorden, sløves.
See, hvor Blomsten gjerne af den brune Blomsterkysser,
Fromthengiven i Naturens Villie, berøves,
Lader ham ved Barmen drikke al den skjulte Sødme,
Og til Gjengjeld, skjælvende i Morgendug, bestøves.
Følg Exemplet af din Søster! jeg maa Nectardraaben hente,
Trods din Vægring, hvilken Dyst endnu af mig skal prøves.

Sonet

Jeg er ulykkelig naar Dagen hælder,
Jeg søger Leiet, ene med min Kummer –
Og dog saa lykkelig; den dybe Slummer
Mig leder hen, hvor Saligheden vælder.

Jeg er ulykkelig, naar Lærken melder
Den nye Dag; min Takkerøst forstummer –
Og dog saa lykkelig; thi Hjertet rummer
Den Følelse, hvorom det ene gjelder.

Til Glædens Blomst er lutter Qvaler Stammen;
Hvis Sorgens Mørke bragtes til at vige,
Saa brændte mere dunkelt Vellystflammen.

Mit Vee og Vel, jeg kan ei andet sige,
Som Nat og Dag, er knyttet yndigt sammen,
Som Liv og Død, saa uadskillelige.

Eensomheden

Barn, du drømmer dig
Eensomhedens Skygge,
Eensomhedens Lyst,
Som en hellig Lykke,
Som en evig Trøst –
Kjender du da mig?

Veed du, hvad det er,
Ret at være ene?
Ret at føle sig
Eensom og alene?
Kan du sige mig,
Veed du, hvad det er?

Englen nærmer sig,
Den, om hvem du leder,
Eensomhed ved Navn;
Men usynlig breder
Den sin mørke Favn
Rædselsfuld mod dig.

See den dybe Flod
Bag de grønne Grene –
Har du Lyst dertil,